

OSD 19/13

ORZECZENIE
OKRĘGOWEGO SĄDU DYSCYPLINARNEGO
OKRĘGOWEJ IZBY RADCÓW PRAWNYCH

z dnia 3 lipca 2013 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych
w składzie:

- Przewodniczący:** r. pr. Grzegorz Kowalik
- Sędziowie:** r. pr. Zdzisława Godlewska
r. pr. Henryk Rydzik
- Protokolant:** apl. radc. Barbara Jajczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 3.07.2013 r. sprawy ze skargi
przeciwko radcy prawnemu
obwinionemu o to, że:

wykonując zastępstwo procesowe, na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa przez
w sprawie z
powództwa o zapłatę kwoty 1.339,41 zł, po
niepomyślnym, dla reprezentowanej przez niego rozstrzygnięciu
przez Sąd I instancji, nie uzyskał pisemnego stanowiska swojego klienta w kwestii nie
wnoszenia apelacji, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określone w art. 64 ust. 1
pkt 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 65 ze
zm.) w zw. z art. 28 ust. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

ORZEKA

1. Uznaje r. pr. za winnego popełnienia zarzucanego mu wyżej
czynu i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach
prawnych (Dz. U. 2010 Nr 10 poz. 65 ze zm.) w zw. z art. 28 ust. 6 Kodeksu Etyki
Radcy Prawnego wymierza mu karę dyscyplinarną upomnienia.
2. Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych
obciąża r. pr. Witolda Szewczyka kosztami postępowania w kwocie 451,15 zł na
rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych.

Z. Godlewska

G. Kowalik

B. Jajczyk

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 8.09.2012 r. [redacted] zwana dalej również [redacted] złożyła do Krajowej Rady Radców Prawnych skargę na nienależyte działanie w związku z wykonywaniem zawodu radcy prawnego [redacted]. Działanie to miało zgodnie z ww. skargą polegać na nieobecności r.pr. [redacted] na rozprawie w dniu 2.03.2012 r. oraz na nie zwróceniu pobranego przez niego wynagrodzenia za prowadzenie sprawy w kwocie 1.328,40 zł. Ww. skarga została przekazana przez Wiceprezesa Krajowej Rady Radców Prawnych do Okręgowej Izby Radców Prawnych [redacted] wraz z prośbą o jej przekazanie Rzecznikowi Dyscyplinarnemu.

Postanowieniem z dnia 20.11.2012 r. (sygn. akt [redacted]) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [redacted] wszczął dochodzenie w sprawie niestaranego postępowania r.pr. [redacted]. Po przeprowadzeniu dochodzenia w sprawie, stwierdzając, że istnieją ku temu podstawy, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [redacted] w postanowieniu z dnia 16.01.2013 r. (sygn. akt [redacted]) przedstawił r.pr. [redacted] zarzuty, że w trakcie wykonywania czynności radcy prawnego, tj. wykonując na zlecenie [redacted] zastępstwo procesowe przed Sądem Rejonowym [redacted] nie dochował należytej staranności poprzez nie uczestniczenie w posiedzeniu sądu oraz nie informował ww. [redacted] jako swojego klienta o możliwych środkach zaskarżenia tj. zarzuty popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002 r., Nr 123, poz. 1059, z późn. zm.), w zw. z art. 6 ust. 1 oraz art. 28 ust. 5 i 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (zwanego dalej również „KERP”).

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [redacted] pismem z dnia 7.05.2013 r. wniósł do tut. Sądu wnioski o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec r.pr. [redacted] zarzucając mu, że wykonując zastępstwo procesowe, na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa przez [redacted] w sprawie z powództwa [redacted] o zapłatę kwoty 1.339,41 zł, po niepomyślnym dla reprezentowanej przez niego wspólnoty mieszkaniowej rozstrzygnięciu przez sąd I instancji nie uzyskał pisemnego stanowiska swojego klienta w kwestii nie wnoszenia apelacji, tj. popełnienia przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 28 ust. 6 KERP.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [redacted] wniósł o zastosowanie wobec r.pr. [redacted] kary pieniężnej w wysokości ½ przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej za miesiąc poprzedzający orzeczenie kary.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

[REDAKTED] zleciła r.pr. [REDAKTED] reprezentację ww. [REDAKTED] w postępowaniach z powództwa [REDAKTED] W związku z powyższym, r.pr. [REDAKTED] reprezentował [REDAKTED] postępowaniach toczących się przed Sądem Rejonowym [REDAKTED] Wydział Cywilny (sygn. akt [REDAKTED] oraz [REDAKTED] Ww. sprawy zostały połączone do wspólnego rozpoznania i dalej prowadzone były pod jedną sygnaturą – [REDAKTED]

R.pr. [REDAKTED] w związku z zastępowaniem [REDAKTED] w ww. postępowaniach przed Sądem Rejonowym [REDAKTED] Cywilny, wystawił [REDAKTED] fakturę VAT [REDAKTED] r. na kwotę 1.328,40 zł.

R.pr. [REDAKTED] nie był obecny na rozprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym [REDAKTED] I Cywilny, sygn. akt [REDAKTED] dniu 2.03.2012 r.

Sąd Rejonowy [REDAKTED] dnia 14.03.2012 r. wydał wyrok w ww. sprawie, którym to wyrokiem zasądził od [REDAKTED] na rzecz [REDAKTED] solidarnie kwotę 1.339,41 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 3.11.2011 r. do dnia zapłaty. R. pr. [REDAKTED] w terminie złożył wniosek o uzasadnienie ww. wyroku, a po jego otrzymaniu, przed terminem do złożenia apelacji poinformował o jego treści [REDAKTED]

R.pr. [REDAKTED] uznał, że wniesienie apelacji od ww. wyroku jest nieuzasadnione i wiązałoby się z koniecznością poniesienia przez [REDAKTED] dodatkowych kosztów procesu.

R. pr. [REDAKTED] nie uzyskał od [REDAKTED] pisemnej zgody na zaniechanie wniesienia apelacji od ww. wyroku.

R.pr. [REDAKTED] zaproponował [REDAKTED] porozumienie, zgodnie z którym [REDAKTED] cofnęłaby skargę złożoną do Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP [REDAKTED] r. pr. [REDAKTED] zwróciłby natomiast [REDAKTED] koszty zastępstwa procesowego w sprawach prowadzonych przed Sądem Rejonowym [REDAKTED] o wspólnej sygnaturze [REDAKTED] które to koszty w kwocie 1.328,40 zł brutto pobrał od [REDAKTED] Do zawarcia ww. porozumienia nie doszło.

Dowód:

- pismo z dnia 8.09.2012 r. – k. 3-6;
- pismo z dnia 25.10.2012 r. – k. 13;
- pismo z dnia 21.11.2012 r. – k. 14;
- pismo z dnia 30.11.2012 r., wraz z załącznikami – k. 22-41;

- pismo z dnia 15.01.2013 r., wraz z załącznikami – k. 47-73;
- pismo z dnia 16.01.2013 r., wraz z załącznikami – k. 74-75;
- przesłuchanie pokrzywdzonego, w imieniu którego działa [REDAKTOWANE]

- zeznania pokrzywdzonego, w imieniu którego działa [REDAKTOWANE]
- zeznania świadka [REDAKTOWANE]
- wyjaśnienia obwinionego.

Sąd zważył co następuje:

Na podstawie przedstawionego materiału dowodowego oraz ustalonego stanu faktycznego Sąd uznał r.pr. [REDAKTOWANE] za winnego zarzucanego mu czynu tj., że wykonując zastępstwo procesowe, na podstawie udzielonego mu pełnomocnictwa przez [REDAKTOWANE] nieruchomości przy [REDAKTOWANE] w sprawie z powództwa [REDAKTOWANE] o zapłatę kwoty 1.339,41 zł, po niepomyślnym dla reprezentowanej przez niego [REDAKTOWANE] rozstrzygnięciu przez sąd I instancji, nie uzyskał pisemnego stanowiska swojego klienta w kwestii nie wnoszenia apelacji.

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, że okoliczności sprawy są bezsporne oraz jasne. Sąd dał wiarę wszystkim dowodom dopuszczonym w sprawie, nie znajdując przy tym podstaw do kwestionowania rzetelności któregośkolwiek z nich. W świetle powyższego oraz w sytuacji nie kwestionowania przez obwinionego okoliczności, że nie uzyskał on pisemnej zgody na zaniechanie wniesienia apelacji od wyroku Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] Cywilny z dnia 14.03.2012 r., sygn. akt [REDAKTOWANE] jak również braku w materiale dowodowym takiej zgody, reakcja dyscyplinarna jest w pełni zasadna. Zgodnie bowiem z treścią przepisu art. 28 ust. 6 KERP, radca prawny powinien uzyskać zgodę klienta w miarę możliwości pisemną na zaniechanie wniesienia środka zmierzającego do wzruszenia orzeczenia sądowego lub skargi konstytucyjnej od orzeczenia kończącego sprawę w danej instancji. Obwiniony nie podjął tymczasem nawet próby uzyskania takiej pisemnej zgody od [REDAKTOWANE]. Nie ma zatem wpływu na zasadność ukarania obwinionego okoliczność podnoszona przez obwinionego, jakoby obwiniony pozostawał z członkami zarządu ww. wspólnoty w bliskich relacjach, skoro z ww. przepisu KERP jednoznacznie wynika, że obwiniony powinien uzyskać na piśmie zgodę na zaniechanie wniesienia środka odwoławczego.

Sąd dodatkowo uznał również za naganne zachowanie obwinionego, który próbując uniknąć odpowiedzialności dyscyplinarnej, próbował uzyskać wycofanie skargi, która wszczęła nn. postępowanie przez [REDAKTOWANE] w zamian za zwrot pobranej kwoty wynagrodzenia za prowadzenie sprawy, co dodatkowo utwierdziło Sąd w przekonaniu, że

ukaranie obwinionego jest w nn. stanie faktycznym tym bardziej uzasadnione. Obwiniony dał bowiem ww. zachowaniem sygnał klientowi, że pomimo popełnienia przez siebie przewinienia dyscyplinarnego chce uniknąć odpowiedzialności poprzez zapłatę na rzecz klienta odpowiedniej sumy pieniężnej (*de facto* zwrotu pobranej kwoty wynagrodzenia za prowadzenie sprawy). Utwierdziło to również [REDAKTOWANE] w przekonaniu, że niekorzystny dla klienta rezultat postępowania w wyniku nawet niewielkiego niedopatrzenia radcy prawnego jest podstawą do domagania się zwrotu całości wynagrodzenia za prowadzenie sprawy. Umowa zlecenia, na podstawie której radca prawny reprezentuje klienta jest natomiast umową starannego działania, a nie rezultatu. Według Sądu słusznie zatem postąpił Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, odstępując od wniesienia wniosku o ukaranie obwinionego za nieuczestniczenie w jednej z rozpraw w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE] Cywilny. Nie istniały bowiem przesłanki, aby ukarać obwinionego za ten czyn.

Należy wskazać również, że jeśli obwiniony nawet uznawałby, że nie jest winny popełnienia zarzucanego mu czynu, w sytuacji już toczącego się postępowania dyscyplinarnego powinien dobrowolnie poddać się ocenie organów OIRP powołanych do orzekania o odpowiedzialności dyscyplinarnej radców prawnych, a nie próbować namówić swojego klienta do wycofania skargi obiecując zwrot wynagrodzenia. Trzeba również zwrócić uwagę, że nawet gdyby [REDAKTOWANE] złożyła wniosek o wycofanie skargi przeciwko obwinionemu, to decyzja o umorzeniu tego postępowania, w związku z treścią art. 68¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych należałaby wyłącznie do Rzecznika Dyscyplinarnego, który pomimo cofnięcia skargi mógłby przecież dalej prowadzić dochodzenie, jak również złożyć do Sądu Dyscyplinarnego wniosek o ukaranie. Sama skarga domnianego pokrzywdzonego ma bowiem wyłącznie charakter informacji o popełnieniu przewinienia dyscyplinarnego, natomiast uprawnionym oskarżycielem w postępowaniu dyscyplinarnym jest jedynie rzecznik dyscyplinarny. Cofnięcie skargi pokrzywdzonego nie powoduje więc konsekwencji wynikających z treści art. 17 § 1 pkt. 9 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych i nie prowadzi do umorzenia postępowania.

Radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego jak również za dokonanie czynów sprzecznych ze ślubowaniem radcowskim lub z zasadami etyki radcy prawnego. W świetle ujawnionego w niniejszym postępowaniu stanu faktycznego można stwierdzić, że r.pr. [REDAKTOWANE] dopuścił się popełnienia przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 28 ust. 6 KERP.

Z uwagi na naruszenie przepisów ustawy o radcach prawnych oraz KERP, jak również na naganne zachowanie obwinionego, należało mu, na podstawie art. 65 ust. 1 pkt. 1 ustawy o radcach prawnych wymierzyć karę upomnienia.

Łączne koszty postępowania wyniosły 451,15 zł. Z uwagi na treść przepisu art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych, kosztami tymi w całości został obciążony obwiniony.

Od niniejszego orzeczenia przysługuje odwołanie stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości w terminie 14 dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Łukowski

Spis

AT